

Ve své diplomové práci jsem se zaměřila na daně z příjmů obchodních společností a jejich společníků. Tato problematika je velice důležitá, jelikož se týká všech podnikatelských subjektů, které se podílí na vytváření hrubého domácího produktu České Republiky a na naplňování státního rozpočtu a tudíž i kvalitního fungování celého státu. Daňový systém by měl těmto subjektům spíše nahrávat a zjednodušovat jejich fungování, ale v praxi je to bohužel přesně naopak. Zákon o daních z příjmů je určen jako norma pro právnické, ale také pro fyzické osoby. Toto uspořádání nepovažuji za zcela vyhovující, jelikož se jedná o dva dosti odlišné systémy. U fyzických osob – zaměstnanců jsou zdaňovány skutečné příjmy, zatímco u právnických osob je zdaňován zisk – rozdíl mezi výnosy (příjmy) a náklady (výdaji). Výsledkem je nepřehledná norma.

Časté změny a složitost právní úpravy daně z příjmů způsobují daňovým poplatníkům problémy, na základě nichž se dopouštějí jednak neúmyslných chyb, které pak mají vliv na výši jejich daňové povinnosti a jednak také mohou přispět k pokusům o obcházení zákonů.

Současná úprava daně z příjmů právnických i fyzických osob je v České Republice dle mého názoru příliš složitá a nepřehledná a demotivuje poplatníky daně odvádět. Zákon by měl být srozumitelný především subjektům, kterým je určen a také by tato zákonná úprava

měla být stabilní a vytvořena takovým způsobem aby nemuselo každoročně docházet k desítkám novelizací. Dost často se v médiích objevují informace o zneužívání prostředků státního rozpočtu a zároveň o nedostatku financí v určitých resortech. Není divu, že poplatníci mívají sklony k obcházení zákonů a vyhýbání se tímto daňové povinnosti.

Zákon o daních z příjmů prošel za dobu svého vývoje celou řadou novelizací, z čehož asi ta největší nás čeká od 1.1.2008. Bohužel se zdá, že ani tato novelizace v souvislosti daňovou reformou neusnadní daňovým poplatníkům příliš život.

Dle mého názoru by možná celou daňovou problematiku zjednodušila stejná sazba daně jak pro právnické, tak pro fyzické osoby, bez ohledu na to, zda se jedná o podnikající či nepodnikající osobu, o rezidenta či nerezidenta, a bez ohledu na to o jaký příjem se jedná a bez ohledu na výši tohoto příjmu. Tato jednotná sazba by se mohla ustálit někde mezi 10-15%. Také by mělo výrazně ubýt různých výjimek, které velmi komplikují stanovení správného daňového základu a následný výpočet daně. Také znění paragrafů v zákoně o daních z příjmů by se mělo zásadně zjednodušit a zkrátit. Pro podnikatele, který nemá právnické vzdělání či vzdělání v oblasti daňového poradenství musí být dle mého názoru celá daňová problematika velice komplikovaná a nákladná. Tento zákon by měl být maximálně srozumitelný všem subjektům v případě, že stát je ten, co má zájem vybrat určitou část jejich příjmů do státní pokladny. Tyto subjekty logicky zájem odvádět států dobrovolně část svých příjmů nemají a komplikovanost a složitost právní úpravy daní z příjmů tomu jen napomáhá.

Ve své práci jsem se pokusila přiblížit a rozebrat problematiku zdaňování příjmů obchodních společností a jejich společníků i s ohledem na své praktické zkušenosti z oblasti účetnictví. V textu zohledňuji i novely zákona o daních z příjmů účinné od 1.1.2008.